

09/2025 – ČÍSLO 6

SF REVUE

Teorie a praxe přístupu zaměřeného na řešení

EDITORIAL

Milá postmoderní komunito,

těší nás, že Vám můžeme přinést nové číslo SF Revue. Děkujeme Vám za trpělivost a zájem, který jste SF Revue v posledních měsících věnovali a kterým jste v nás posilovali pocit smyslu, že stojí za to SF Revue vytvářet, i když nám do procesu někdy vstupují náročné vlivy, kterým potřebujeme dávat pozornost.

V editorialech minulého čísla jsem Vám nabízela své pozorování toho, jak v naší komunitě vnímám odvahu k pečování o sebe v roli profesionálů. A zdá se mi, že téma odvahy se mnou zůstává a že v něm chci pokračovat i v tomto vzkazu pro Vás.

V terapii ji vidíme u klientů – v okamžiku, kdy se rozhodnou otevřít, pojmenovat svá přání, zkusit jiný pohled nebo hledat novou cestu. Ale stejně tak z ní možná těžíme i my jako terapeuti, autoři a členové odborné komunity.

Toto číslo našeho časopisu je pro mě další připomínkou, že odvaha má mnoho podob. Velkým zážitkem pro mě bylo sledovat autory v jejich procesu – jak sbírali odvahu použít svůj hlas a otisknout jej do slov, jak hledali formu a vyjádření, které by pro ně měly smysl, a které zároveň mohou přinést něco cenného druhým. Bylo pro mě inspirující vidět, že odvaha psát není jen o tom překonat obavy, ale i o tvoření vlastního hlasu a o rozhodnutí vstoupit do prostoru, kde se jejich hlas stává součástí většího dialogu. A vedle odvahy v tom bylo i mnoho pokory – vědomí, že naše texty nejsou hotovou pravdou, ale jedním z příspěvků do živého rozhovoru. A tak jsem stále více a více slýchala v různých podobách, že text možná zastarává už ve chvíli, kdy jej dokončujeme. I to chce odvahu, nabídnout světu text, který bychom možná zítra, možná pozítří napsali tak trochu a nebo úplně jinak.

Když se ohlížím na naši práci v Daletu, vnímám podobné napínavé vyrovnávání mezi odvahou a pokorou. Vstupujeme do nových vod: hledáme, jak posouvat psychoterapeutický výcvik, jak více, upřímněji a efektivněji pracovat se zpětnou vazbou a jak tvořit koncepční změny, které budou užitečné a které zároveň odráží naši filosofii a naši hodnoty. A zároveň víme, že růst znamená i umět naslouchat, ustoupit, přiznat nejistotu, podívat se na věci také úplně jinak - možná ze zvědavosti: Co když při tom pohledu uvidíme něco, co nás nadchne?

Velkým krokem na této cestě je pro nás pořádání konference EBTA 2026. Tohle velké sousto je pro mě zároveň zdrojem nadšení – věřím, že růst přichází právě tehdy, když

překračujeme hranice toho, co už známe, a hledáme nové způsoby, jak být v kontaktu s komunitou doma i v zahraničí.

Dívat se jinak, než jsme zvyklí, a hledat nové formy nebo způsoby - to vše se naplňuje i v tomto čísle SF Revue, které je bohaté na odlišné kontexty a kde budete moci o praxi přemýšlet z pohledu kazuistik, výzkumu, metodických článků, zamyšlení, ale třeba také pohádek.

Jsem upřímně vděčná, že stále více z Vás má chuť tvořit SF Revue s námi a vážím si každého, kdo o svých myšlenkách a své práci mluví nahlas. A s tím souvisí to, že poslední odvaha, kterou bych zde chtěla zmínit, je odvaha komunikovat to, co děláme. Psychoterapeutický svět je široký a různorodý – a právě proto může být někdy těžké se slyšet a porozumět si. Ostatně mohli jsme to vidět na dlouhých debatách, které provázela příprava zákona o nové živnosti. Vedle momentů, kdy narážíme na nedorozumění nebo zbytečné spory, ale často zažívám i chvíle opravdového zájmu, zvědavosti a propojování. Právě tyto okamžiky mi ukazují, že dialog mezi různými přístupy je možný a že z něj mohou vznikat nové cesty. Věřím, že právě odvaha vstupovat do takových rozhovorů častěji, otevřeněji – nejen proto, abychom sdíleli vlastní perspektivu, ale také proto, abychom se nechali obohatit perspektivou druhých - je něco, čemu má smysl věnovat více pozornosti, ale možná i času a energie.

Možná k tomu patří i otázky: Podle čeho poznáme, že jsme připraveni do takových dialogů vstupovat? Co nám v tom pomáhá, co v těchto chvílích máme při sobě? A je náš přístup – Solution Focused – připraven být slyšet i v širším kontextu, vstoupit do diskuse s těmi, kdo myslí a pracují jinak? Sama v sobě hodně přemýšlím o tom, že bych si přála, aby byl v tom ohledu hlas SF přístupu slyšet s podobnou rovnováhou mezi pokorou a odvahou, kterou popisují výše v jiných kontextech. Abychom do dialogů, kde zaznívají různé pohledy, vstupovali s úctou k dalším přístupům a zároveň s důvěrou v to, co děláme právě my.

Toto číslo pro mě tedy není jen sbírkou článků, ale pozváním k přemýšlení. O tom, co znamená odvaha psát a sdílet. O tom, co znamená růst jako organizace i jako jednotlivci. A o tom, jak v tom všem zůstat pokorní, otevření a schopní naslouchat – sobě navzájem i lidem mimo náš přístup a mimo náš obor.

V tomto čísle Vám přinášíme pestrou paletu textů, které ukazují, jak živý a tvořivý může být přístup zaměřený na řešení v praxi. Najdete zde mimojiné kazuistiky z individuální terapie dětí i dospívajících, z SF supervize, ale také poznatky z výzkumu a z práce se skupinami, ve školství i mimo něj. Neméně inspirativní je sekce věnovaná zamyšlením, kde Vás autoři zvou do svého přemýšlení, často přímo do jádra otázek a dilemat, s

kterými se v praxi potýkají. Věřím, že každý si při čtení tohoto čísla zažije svůj okamžik inspirace – ať už v konkrétní technice, myšlence, otázce, v novém pohledu, nebo prostém ujištění, že změna je možná.

Přeji Vám, ať načerpáte při čtení čísla právě to, co potřebujete.

za celou redakci SF Revue

Klára Rouchalová

PODĚKOVÁNÍ

Na přípravě tohoto čísla se podílela Ludmila Žáková, která velkým podílem přispěla k jazykovým korekturám. Děkujeme!

OBSAH

PRAXE	
„Toho jsem si dřív nikdy nevšimla.“ – práce se stresem a vyhořením (Magdaléna Šimková)	1-10
„Už neřeším, co si myslí ostatní.“ – terapie panických atak u dospívající klientky (Dita Pavlová)	11-20
Jak se učím vytvářet prostor dětem (Ludmila Kubjátová)	21-25
Zkušenosti školních psychologů s metodou Kids' Skills (Michaela Nebor)	26-36
Využití podpůrných skupin vrstevníků při řešení šikany na základních školách (Petra Chytilová)	37-46
Sugesce ve třídě: Čarodějnictví mezi učitelstvím a terapií (Jan Nehyba)	47-70
Liberating Structures – techniky práce se skupinou jako tvořivé příležitosti pro zaznění hlasů všech (Pavla Frňková)	71-76
Dveře pro Romana, poutníka řešení – supervizní kazuistika (Ondřej Jurečka)	77-83
Příběh (ne)obyčejného šestáka – kazuistika metody Kids' Skills (Alena Fialová Kotterbová)	84-87
Jak jsem se od Ely naučila nebát se a věřit v klienta, i když je dítětem (Petra Schwarzová)	88-91
Minislovník pro práci s lidmi z BDSM/kink komunity (Anna Židlická)	92-94
PŘEKLAD	
Potenciál místo patologie (Paul Leslie, přeložil Tomáš Kratochvíl)	95-102
SF V PŘÍBĚZÍCH	
Pohádka o drakovi a zázračných otázkách (Luboš Majzlík)	103-105
ZAMYŠLENÍ	
Můžeme si to ještě nechat pro sebe? (Aneta Marcalíková)	106-107
Řetězec oceňování (Zuzana Hlobil Skoupilová)	108-110
Může zázračná otázka léčit? (Zuzana Antlová)	111-112
Co když je třešnička na dortu červivá? (Úvaha s podtitulem: Otcové zaměření na řešení) (Ema Oriňáková)	113-115

Japonská bojová umění jako inspirace pro na řešení orientovaný přístup v terapii (Luboš Majzlík)	116-119
SF biblioterapie v Půlnoční knihovně (Tereza Koch Dufková)	120-124
AKTUALITY	
Pár slov o ČASUP (Zuzana Hlobil Skoupilová)	124